

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 8990/2568

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 195, ป.วิ.อ. มาตรา 212, ป.วิ.อ. มาตรา 225, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 43, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 160 ตรี

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยกระทำความผิดตาม พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 160 ตรี และได้กระทำความผิดซ้ำอีกภายในสองปีนับแต่วันที่กระทำความผิดครั้งแรก ให้ศาลลงโทษจำคุกและปรับด้วยเสมอตามมาตรา 160 ตรี/3 วรรคหนึ่ง ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 6 ลงโทษจำเลยฐานขับรถในขณะเมาสุราโดยไม่ได้รับใบอนุญาตขับขี่ และได้กระทำความผิดซ้ำอีกภายในสองปีนับแต่วันที่กระทำความผิดครั้งแรกโดยไม่ปรับด้วยนั้น จึงไม่ถูกต้อง ปัญหานี้เป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยเองได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 แต่โจทก์มิได้ฎีกาในปัญหาดังกล่าว ศาลฎีกาไม่อาจลงโทษปรับได้ เพราะจะเป็นการพิพากษาเพิ่มเติมโทษจำเลย ซึ่งต้องห้ามตาม ป.วิ.อ. มาตรา 212 ประกอบมาตรา 225

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 4, 43, 160 ตรี, 160 ตรี/1, 160 ตรี/2, 160 ตรี/3 พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, 42, 64 บวกโทษจำคุกที่ศาลชั้นต้นรอกการลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ. 312/2565 และ อ. 328/2566 ของศาลชั้นต้น เข้ากับโทษจำคุกของจำเลยในคดีนี้ จำเลยให้การรับสารภาพ และรับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้บวกโทษ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 43 (2), 160 ตรี/1 ประกอบมาตรา 160 ตรี วรรคหนึ่ง (ที่ถูก 160 ตรี/2 วรรคหนึ่งด้วย) พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 มาตรา 42 วรรคหนึ่ง, 64 (ที่ถูก การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91) ฐานขับรถในขณะเมาสุราซ้ำอีกภายในสองปี (ที่ถูก ฐานขับรถในขณะเมาสุราโดยไม่ได้รับใบอนุญาตขับขี่และได้กระทำความผิดซ้ำอีกภายในสองปีนับแต่วันที่กระทำความผิดครั้งแรก) จำคุก 6 เดือน และปรับ 70,000 บาท ฐานขับรถโดยไม่ได้รับใบอนุญาตขับรถ ปรับ 1,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณามีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กระทงละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ฐานขับรถขณะเมาสุราซ้ำอีกภายในสองปี (ที่ถูก ฐานขับรถในขณะเมาสุราโดยไม่ได้รับใบอนุญาตขับขี่และได้กระทำความผิดซ้ำอีกภายในสองปีนับแต่วันที่กระทำความผิดครั้งแรก) จำคุก 3 เดือน และปรับ 35,000 บาท ฐานขับรถโดยไม่ได้รับใบอนุญาตขับรถ ปรับ 500 บาท รวมจำคุก 3 เดือน และปรับ 35,500 บาท โทษจำคุกให้รอกการลงโทษไว้ 2 ปี และคุมความประพฤติจำเลย 1 ปี โดยให้จำเลยไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ 4 ครั้ง กับให้กระทำกิจกรรมบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ 24 ชั่วโมง อบรมวินัยจราจร 6 ชั่วโมง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 หากจำเลยไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 คำขออื่นให้ยก โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิพากษาแก้เป็นว่า บวกโทษจำคุกที่รอกการลงโทษในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ. 312/2565 และหมายเลขแดงที่ อ. 328/2566 ของศาลชั้นต้นอีก 2

เดือน 10 วัน รวมจำคุก 5 เดือน 10 วัน ไม่รอลงโทษจำคุก ไม่ปรับและไม่คุ้มครองประพฤติดของจำเลย นอกจากนี้ก็แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่า กรณีมีเหตุสมควรรอลงโทษจำคุกให้แก่จำเลยหรือไม่ เห็นว่าการที่จำเลยขับรถจักรยานยนต์ในขณะที่เมาสุราโดยไม่ได้รับใบอนุญาตขับขี่ โดยตรวจวัดปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดได้ 230 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ ซึ่งเป็นปริมาณที่สูงเกินกว่าอัตราที่กฎหมายกำหนดเป็นอย่างมาก ย่อมทำให้ความสามารถในการขับและควบคุมรถให้แล่นไปได้โดยปลอดภัยตามปกติลดลง ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญของการเกิดอุบัติเหตุทางจราจร จึงเป็นการกระทำที่ขาดจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม โดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยในชีวิตร่างกายและทรัพย์สินของผู้ร่วมใช้ทาง ซึ่งผู้ขับจะต้องมีวินัยปฏิบัติตามกฎจราจรและคำนึงถึงความปลอดภัยในการขับรถอย่างเคร่งครัด ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยสาธารณะ ความสงบเรียบร้อยและสวัสดิภาพของประชาชน การกระทำของจำเลยนับว่าเป็นเรื่องที่ร้ายแรง ประกอบกับเมื่อวันที่ 17 เมษายน 2565 จำเลยถูกศาลพิพากษาให้จำคุก 1 เดือน และปรับ 4,500 บาท โทษจำคุกให้รอลงโทษไว้ 2 ปี ฐานขับรถในขณะเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น ตามคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ. 312/2565 ของศาลชั้นต้น และวันที่ 15 เมษายน 2566 จำเลยถูกศาลพิพากษาให้จำคุก 1 เดือน 10 วัน และปรับ 4,600 บาท โทษจำคุกให้รอลงโทษไว้ 2 ปี ฐานขับรถในขณะเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น ตามคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ. 328/2566 ของศาลชั้นต้น จำเลยกลับมาก่อความผิดซ้ำในลักษณะเดียวกับคดีนี้อีกภายในระยะเวลาที่รอลงโทษในคดีดังกล่าว แสดงว่าจำเลยไม่ได้รู้สำนึกในการทำความผิดของตนและไม่ได้พยายามปรับปรุงแก้ไขกลับตัวให้เป็นพลเมืองที่ดี วิธีการลงโทษจำคุกจึงใช้ไม่ได้ผลกับจำเลย แม้จำเลยจะไม่เคยได้รับโทษจำคุกมาก่อนก็ตาม กรณียังไม่มีเหตุสมควรที่จะรอลงโทษจำคุกให้แก่จำเลยอีก ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น อนึ่ง เมื่อจำเลยกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 160 ตรี และได้กระทำความผิดซ้ำอีกภายในสองปีนับแต่วันที่กระทำความผิดครั้งแรก ให้ศาลลงโทษจำคุกและปรับด้วยเสมอ ตามมาตรา 160 ตรี/3 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 6 ลงโทษจำเลยฐานขับรถในขณะเมาสุราโดยไม่ได้รับใบอนุญาตขับขี่ และได้กระทำความผิดซ้ำอีกภายในสองปีนับแต่วันที่กระทำความผิดครั้งแรกโดยไม่ปรับด้วยนั้น จึงไม่ถูกต้อง ปัญหานี้เป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยเองได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 แต่โจทก์มิได้ฎีกาในปัญหาดังกล่าว ศาลฎีกาไม่อาจลงโทษปรับได้ เพราะจะเป็นการพิพากษาเพิ่มเติมโทษจำเลย ซึ่งต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 212 ประกอบมาตรา 225 พิพากษายืน

องค์คณะ

สุณิสสา สมประสงค์ · จรรยา จิระเรืองรัตน · ประทีป เหมือนเตย

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/8990/2568>